

Τ Ο Δ Ι Λ Η Μ Μ Α

Δωρεάν ταξείδιον εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου. — Ἡ ἀνεξήγητος πυρκαϊά. — Ἡ ἐναχοποιίσις τοῦ Μαύρου. — Ἡ δεσποινὶς Ἀλίχη Βαρνὸτ κατηγορεῖ ἑαυτὴν ὡς ἕροχον. — Ἡ τηλεχημεία. — Ἡ τηλελέωσις καὶ ὁ τηλελέωτης. — Πυρκαϊαί, ἐκρήξεις καὶ δηλητηριάσεις προκαλούμεναι ἐξ ἀποστάσεως πέντε μιλίων. — Τὸ μυστικόν. — Ὁ πράκτωρ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως. — Πῶς προεβλήθη ἡ πυρκαϊά. — Τὸ δίλημμα καὶ τὸ βραβεῖον. — Λαμπρὰ εὐκαιρία καὶ διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἐστίας».

Ἡ Ἀμερικανὶς κόρη Ἀλίχη Βαρνὸτ κατέθεσεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐν Βερολίῳ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Unsere Zeit» χρηματικὸν ποσὸν ἄρκου ὅπως μεταβῆ τις διὰ πρώτης θέσεως εἰς Σικάγον, ἐπισκεφθῆ τὴν ἐκεῖ ἔκθεσιν καὶ ἐπιστρέψῃ μετὰ τινος ἐβδομάδας ἐπὶ τῷ ὄρω ὅτι θὰ δοθῶσι τὰ χρήματα εἰς ἐκεῖνον, ὅστις παράσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἀρίστην συμβουλὴν ἵνα ἐξέλθῃ φοβεροῦ διλήμματος πρὸ τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται, ὡς ἐμφαίνει ἡ κάτωθι δημοσιευομένη ἐπιστολή της. Τὸ ἐν λόγῳ περιοδικὸν δέχεται ἐγγράφους γνώμας ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὑπὸ τὴν διακριτικὴν ἐπιγραφὴν Chicago, ὑπόσχεται δὲ ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ νὰ μετρήσῃ τὸ ἐν λόγῳ χρηματικὸν ποσὸν εἰς ἐκεῖνον ὅστις στείλῃ τὴν ἀρίστην λύσιν, συγχρόνως δὲ θὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν τὰς σχετικῶς καλητέρας λύσεις. Ὡστε οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται δύνανται κάλλιστα νὰ συναγωνισθῶσι.

Σ. τ. Δ.

Barnotshome, Breadstown, Illinois
22 Ἰουλίου 1892.

Ἀξιότιμος σύνταξις!

Γράφω ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ εὐγενὴς σας μεσολάβησις θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τοὺς Γερμανοὺς συμπατριώτας μου νὰ ἐκφράσωσι τί σκέπτονται ἢ τί αἰσθάνονται ἐπὶ ὑποθέσεως ἐν ἡ ἐγὼ ἀγνοῶ αὐτόχρημα τί νὰ πράξω.

Τὸ ἐπόμενον ἀπόσπασμα τοῦ «Ἐσπερινοῦ Ταχυδρόμου τοῦ Ἰαλινοῦ» τῆς 10 Ἰουλίου, θὰ σὰς χρησιμεύσῃ, ἵνα σχηματίσῃτε τὴν πρώτην ἰδέαν περὶ τίνος πρόκειται:

«Ἐδημοσιεύσαμεν πρὸ τίνος ὅτι ὁ μαῦρος Ὀλιβερ ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς χήρας Βαρνὸτ ἐφυλακίσθη ὑπὸ τοῦ Mister Losberne ὡς ὑπόπτος ἐμπρησμοῦ. Κατὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς 2 Ἰουλίου εἰς τὴν δυτικὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ἀπέναντι τοῦ Barnotshome, ἐκάθ' αἴφνης εἰς ἔκτασιν δύο μιλίων τὸ θάμνωμα τὸ ἀνήκον εἰς τινὰ ἑταιρίαν καὶ πρὸς τοὺς ὅστις ἡ μεγάλη ξυλοποθήκη τοῦ ταγματάρχου Λύγκς μεθ' ὄλων τῶν ἐν αὐτῇ προμηθειῶν. Ἀπὸ τῆς ἀποθήκης ταύτης εὐρισκόμενης παρὰ τὰ σύνορα τῶν κτημάτων Βαρνὸτ ἤρχισεν τὸ πῦρ. Καθ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην οὐδεὶς ἄλλος διέβη τὸν ποταμὸν πλὴν τοῦ Μαύρου Ὀλιβερ. Ὁ γέρων οὗτος, ἡλικίας 58 ἐτῶν δύσχυρίζεται ὅτι εἶνε ἄθῳος καὶ ὅτι οὔτε κἂν πυρεῖα εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ, οὔτε ἄλλο τι εὐφλεκτον, ἀλλ' ἐκοιμάτο ἡσύχως ἐν τῇ σιᾷ τῆς ἀποθήκης,

ὅτε αἴφνης τὸν ἐξύπνησεν ἰσχυρὸς κρότος· συγχρόνως εἶδε τὸν πλησίον τοῦ ξύλινον τοῖχον εὐρισκόμενον ἐν μέσῳ φλογῶν. Οἱ ἰσχυρισμοὶ οὗτοι τοῦ Μαύρου ἐθεωρήθησαν ὡς ψευδεῖς, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ ταγματάρχης Λύγκς εἶχε ξυλίσει καὶ ἐκδιώξῃ τὸν Ὀλιβερ πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν ἐκ τοῦ κτηματός του καὶ ἤτο πιθανὴ ἡ υποψία ὅτι ὁ Μαῦρος ἠθέλησε νὰ ἐκδικηθῇ. Νῦν ὁμοῦς παρουσιάζεται αἴφνης παραδοξοτάτη ἐξήγησις τοῦ πράγματος, κατάλληλος ἐν τούτοις μᾶλλον ὅπως ἐπισκοπίσῃ τὴν ὑπόθεσιν.

»Ἡ δεσποινὶς Ἀλίχη Βαρνὸτ ἐδήλωσεν εἰς τὸ δικαστήριον ὅτι ἀπὸ τῆς κατοικίας τῆς δι' ἀπροσεξίας ἐπροξένησε τὴν πυρκαϊάν καὶ δὴ διὰ μηχανήματος ἐφευρεθέντος ὑπὸ τοῦ μακαρίτου πατρὸς της. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας γνωρίζουσιν ὅτι ἡ ἀντίπεραν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ ἀπέχει ἀπὸ τῆς οἰκίας Βαρνὸτ 500 ὑάρδας, θὰ δυσπιστήσωσιν εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς κόρης Βαρνὸτ. Κλίνει τις μᾶλλον νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ νεαρὰ δεσποινὶς ἐπιθυμεῖ μόνον διὰ τῆς διηγήσεως αὐτῆς νὰ σώσῃ τὸν ἀρχαῖον ὑπηρετήν της, ὅστις μάλιστα λέγεται ὅτι ἔσωσέ ποτε τὴν ζωὴν τοῦ πατρὸς της· διότι ὅτε οἱ κ. x. Λοσβέρν καὶ Βάββλε καὶ ὁ ταγματάρχης Λύγκς ἐξήτησαν νὰ τοῖς ἐξηγήσῃ ἡ δεσποινὶς Βαρνὸτ τὸν μηχανισμόν τοῦ περιέργου μηχανήματος ἢ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των, ἠρνήθη αὐτὴ ἀπολύτως ν' ἀνακινώσῃ τὸ μυστικόν της, διότι ἤτο δεσμευμένη δι' ὑποσχέσεως δοθείσης εἰς τὸν πατέρα της. Ὁ πατήρ της, λέγει, Κάρλος Βαρνὸτ ἐφεύρε τρόπον δι' οὗ ἐπιφέρει οἰασθήποτε χημικὰς ἐνεργείας ἐκ μακρᾶς ἀποστάσεως. Ἡ μήτηρ τῆς δεσποινίδος Βαρνὸτ δὲν δύναται πλέον νὰ ἐρωτηθῇ, διότι ἡ καλὴ πρεσβυτίς ἔλειπε κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ δυστυχήματος εἰς Breadstown, λαβοῦσα δὲ τὴν εἰδησιν ἔσπευσε νὰ ἐπανέλθῃ καὶ κατεκρημίσθη μετὰ τοῦ ἵππου. Ἐκ τῶν ἐπακολουθημάτων δὲ τῆς πτώσεως ἐτελεύτησε, καὶ τὸ παρεμπεσὸν τοῦτο λυπηρὸν δυστύχημα εἶνε, κατὰ τὸ λέγειν τῆς δεσποινίδος Βαρνὸτ, ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον δὲν ἐξεφράσθη πρότερον περὶ τῆς ἀφορμῆς τῆς πυρκαϊᾶς.

»Ἡμεθα λίαν ἀνυπόμονοι νὰ ἴδωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

»Ἐὰν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ Βαρνὸτ ἀνεκάλυψε τὴν τηλεχημείαν, τὴν χημικὴν δηλονότι ἐξ ἀποστάσεως ἐνεργείαν, τότε εὐρισκόμεθα πρὸ γεγονότος

ὑψίστης σημασίας καὶ φρονοῦμεν ὅτι καθήκον τῆς θυγατρὸς εἶνε νὰ μὴ αποκρύβῃ ἐπὶ πλέον τὸ μυστικὸν τοῦ πατρὸς τῆς. Ἐταιρία τις προτιθεμένη τὴν ἀγορὰν τοῦ μυστικοῦ τῆς δεσποινίδος Βαρνὸτ ἀντὶ ἐνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων, συγχροτεῖται ἤδη. Ἐγγραφὰι μετόχων γίνονται παρὰ τοῖς C. F. Hix & Comp».

Προστίθῃμι νῦν πρὸς ἐξήγησιν τὰ ἐπόμενα :

Ἀληθέστατον εἶνε ὅτι ὁ πατήρ μου Κάρλος Βαρνὸτ κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ φαινόμενον φυσικόν, τὸ ὁποῖον ἐκάλεσε *τηλελυσι*, ἣν ἐκρησιμοποίησε πρὸς κατασκευὴν συσκευῆς, δι' ἧς κατορθοῦται χημικὴ ἐπενέργεια ἐξ ἀποστάσεως. Ὡς γνωστὸν, τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα δὲν ἔχει ἰσχύϊν νὰ παράσῃ μόνον ἀποτελέσματα ἤχου καὶ φωτός, ἀλλὰ καὶ χημικὰς ἐνεργείας εἰς κατὰ βούλησιν ἀποστάσεις· πρὸς δὲ εἶνε γνωστὸν ὅτι διὰ τῆς ιδιότητος ἣν ἔχει τὸ Σελήνιον (χημικὸν στοιχεῖον) νὰ μεταβάλλῃ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ φωτός τὴν ἠλεκτρικὴν αὐτοῦ ἀγωγὸν δύναμιν, δύναται τις νὰ χρησιμοποίησῃ τὸ φῶς καὶ πρὸς μεταβίβασιν ἠλεκτρικῶν ἐνεργειῶν καὶ δράσεων.

Ἀφ' οὗτου ἐβεβαιώθη ὑπὸ τοῦ Φαραδέου, Μάξ-βελλ καὶ νεωστὶ ὑπὸ τοῦ Χέρτζ ὅτι τὸ φῶς εἶνε μόνον ἰδιαιτέρα μορφή τῆς ἠλεκτρικῆς κυματοειδοῦς δονήσεως, εὐχερῆς ἢ το ἡ ἐπινόησις τῆς τροποποιήσεως τῶν ἀκτίνων τοῦ φωτός, οὕτως ὥστε δύναται τις νὰ ἐκτελῇ δι' αὐτῶν ἀντὶ ἀγωγῶν σύρματος ἐνεργεῖαν ἐξ ἀποστάσεως. Ὁ πατήρ μου μετὰ πολλὰ πειράματα κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους ν' ἀνακαλύψῃ οὐσίαν τινα, ἣν ἀπεκάλεσε *τηλελύτην*, καὶ ἥτις κατὰ τὰς χημικὰς ὕλας τὰς ὁποίας συνδυάζει τις μετ' αὐτῆς, τροποποιεῖ τὰς αἰθερίους δονήσεις τοῦ φωτός, οὕτως ὥστε μεταβιβάζουσι τὴν χημικὴν ἐνεργεῖαν τοῦ δι' οὐ το πείραμα σώματος ἀπὸ πάσης ἀποστάσεως, ἀφ' ἧς δύναται τις ἐν γένει νὰ παραλάβῃ ἀκτίνας. Ἐὰν λοιπὸν εἰς τὴν θέσιν ἀπὸ τῆς ὁποίας πηγάζει τὸ ἐπὶ τοῦ τηλελύτου πίπτον φῶς εὑρίσκειται σῶμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐπενεργήσῃ χημικῶς τὸ σῶμα δι' οὐ πειραματιζόμεθα, συντελεῖται ἡ ἐνεργεια αὐτῆ ἀμέσως ἐπὶ τοῦ ἀπομεμακρυσμένου σώματος. Ἡ συσκευή ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς καλοῦ ἀστρονομικοῦ τηλεσκοπίου μετὰ ἰσχυροῦ φακοῦ καὶ ἐκ τοῦ χημικοῦ θαλάμου. Αἱ ἀφικνούμενα· ἀκτίνες διεισδύουσι πρῶτον διὰ τοῦ τηλελύτου καὶ ἔπειτα κατ' εὐθείαν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ παρατηρητοῦ. Ὁ χημικὸς θάλαμος εὑρίσκειται παραπλεύρως τοῦ τηλεσκοπίου εἰς κατὰ βούλησιν ἀπόστασιν, καὶ συνδέεται μετὰ τοῦ τηλελύτου δι' ἠλεκτρισμοῦ κατὰ τρόπον, ὃν δὲν μοι εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ ἐξηγήσω. Τὸ κυρίως ὅμως μυστικὸν ἔγκειται ἐν τῇ συνθέσει καὶ τῇ κατασκευῇ τοῦ τηλελύτου. Ἐὰν π. χ. εἰσάξωμεν εἰς τὸν χημικὸν θάλαμον θερμανθὲν χλωρικὸν κάλιον, ἢ ἕτερον εὐκόλως

ὀξυγόνον ἀποδίδον καὶ ἀρκούντως θερμανθὲν σῶμα, καὶ διευθύνωμεν τὸ τηλεσκόπιον πρὸς μακρὰν εὑρισκόμενον τεμάχιον ξύλου ἢ ἄνθρακος, πάραυτα θὰ ἐπέλθῃ ἀνάφλεξις τούτου. Ὁ πατήρ μου ἐτοποθέτησεν εἰς ἀπόστασιν 8 ἀγγλικῶν μιλίων σιδηρᾶν πλάκα καὶ εἰσῆγαγεν εἰς τὸν τηλελυτικὸν θάλαμον ὑδροχλωρικὸν ὀξύ· ἐντὸς τετάρτου τῆς ὥρας ἡ σιδηρᾶ πλάξ διελύθη ἐντελῶς. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀξέος καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀποστάσεως ἀποσυνέθεσε βράχον ἐξ ἀσβεστολίθου· ὡσαύτως δὲ ἐξ ἀποστάσεως 15 μιλίων διέλυσε *χαλαζίαν* (πυρίτην—quartz) καὶ *ψαμμόλιθον* δι' ὑδροσφορίου.

Ἐκ τούτων γίνεται δῆλον ὅτι οὐδὲν θωρηκτόν, οὐδὲν φρούριον θὰ ἠδύνατο ἐπὶ μακρὸν ν' ἀντιστῇ εἰς ταύτην τὴν συσκευὴν, ἀφ' οὗ αὕτη ἐνεργεῖ εἰς πᾶσαν ἀπόστασιν ὁρατὴν. Ἀλλὰ καὶ τι πλεϊότερον. Ἐὰν συνδέσωμεν τὸν τηλελύτην μετὰ ἐκρηκτικοῦ σώματος, διὰ τὸ ὁποῖον χρῆζει ὁ θάλαμος ἰδιαιτέρας διευθετήσεως, μεταδίδεται καὶ αὕτη ἡ ἐκρηξις εἰς τὸ παρατηρούμενον ἀντικείμενον. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀποσύνθεσιν ὀργανικῶν σωμάτων δι' ἀνοργάνων ἐν γένει ἢ μεταλλικῶν δηλητηρίων. Δύναται τις νὰ προκαλέσῃ ἐπὶ ζωικοῦ σώματος δι' ἰσχυροῦ ὀξέος τραῦμα ἢ καῦσιν, καὶ συγχρόνως διὰ φωσφόρου ἀποσύνθεσιν τοῦ αἵματος, ἧς συνέπεια εἶνε ἀκαριαῖος θάνατος. Οὕτως ἐφρονεῦθη κύων ἐξ ἀποστάσεως 5 μιλίων ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων. Ὅσον κινδυνώδεις καὶ ἂν εἶνε αἱ ἐφαρμογαὶ αὗται τοῦ τηλελύτου, ἐν τούτοις ἐλπίζω ὅτι θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιοηθῇ οὗτος καὶ εἰς ἐπωφελεῖς σκοπούς. Δυστυχῶς δὲν ἐπετρέπη εἰς τὸν πατέρα μου νὰ τελειοποιήσῃ καὶ ὑπὲρ τοιοῦτου σκοποῦ τὴν ἀνακάλυψιν του ταύτην· μοῦ ἀφῆκε τὸ μυστικὸν του ἀλλ' ὑπὸ περιστάσεις. . . — Ὑποθέτει τις βεβαίως ὅτι πρέπει νὰ συγκαταλέγωμαι μετὰ τῶν εὐδαιμονεστάτων θνητῶν, καθ' ὃ κατέχουσα ἀνακάλυψιν τόσης σημασίας, οἷα ἡ τηλελύσις, ἥτις θὰ μοι προσεκόμιζεν οὐκ ὀλίγα ἑκατομμύρια, ἐὰν ἤθελον νὰ πωλήσω τὸ μυστικὸν αὐτῆς. Ἐν τούτοις εἶμαι *δυστυχεστάτη!*

Ὁ πατήρ μου, Γάλλος ἐκ γενετῆς, κατήγετο ἐκ Μυλχάουζεν τῆς Ἀλσατίας καὶ ἦτο χημικὸς ἐξ ἐπαγγέλματος. Ὅτε ἡ πατρὶς αὐτοῦ ἐγένετο γερμανικὴ κτῆσις, τὴν ἐγκατέλειψε, μέχρις οὗτου, καθ' ὃ ἔλεγε, γίνῃ ἡ Ἀλσατία καὶ αὖθις γαλλικὴ. Διέτριψεν εἰς διαφόρους πόλεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἀπέκτησε διὰ διαφορῶν προνομιούχων ἐφευρέσεων σημαντικὴν περιουσίαν. Ἐπὶ τέλους ἠγόρασε κτήματα ἐν Ἰλλινόα καὶ ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ τηλελύτου. Μισῶν διακαῶς τὴν Γερμανίαν, εἶχε τὸν πόθον νὰ ἐκδικηθῇ τὴν χώραν ταύτην καὶ νὰ προσπορίσῃ τῇ Γαλλίᾳ τὰ μέσα ἵνα διὰ τῆς ἀνακαλύψεώς του ἐξολοθρεύσῃ

πάντα ἐγθρόν. Ἄλλ' ἡ μήτηρ μου ἦτο Γερμανίς! Οὐδέποτε ἐλησμόνησε τὴν πρὸς τὴν πατρίδα αὐτῆς ἀγάπην, ἦν χάριν τοῦ πατρός μου ἀπέκρυσσεν εἰς τὰ μύχια τῆς καρδίας της. Ἐμὲ ὅμως ἀνέθρεψε κατὰ τὰ αἰσθήματα αὐτῆς. Ὡστε καὶ τοὶ ἐβοήθουν τὸν πατέρα μου κατὰ δύναμιν εἰς τὰς μελέτας του, ἔπραττον τοῦτο ἐπὶ τῇ κρυφῇ ἐλπίδι νὰ ὑπηρετήσω ποτὲ δι' αὐτῶν τοὺς συμπατριώτας μου. Ἐγὼ αἰσθήματα Γερμανίδος καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μείνω πάντοτε τοιαύτη.

Κατὰ τὸ ἔαρ κατέλαβεν αἰφνης τὸν πατέρα μου δεινὴ νόσος, ἐκ τῆς ὁποίας ἐπέπρωτο νὰ μὴ ἀναλάβῃ πλέον. Μόνη ἐγὼ ἤμην ἐντελῶς μεμνημένη εἰς τὸ μυστικὸν τῆς κατασκευῆς τοῦ τηλελύτου, τὸ ὁποῖον ἐφύλαττον ἀπαρabiάστως. Ἐπὶ τῆς ἐπιθανατίου κλίνης του μοὶ ἀπεκάλυψε πρὸς βαθυτάτην θλίψιν μου ὅτι προσήνεγκε τὸ μυστικὸν τοῦ τηλελύτου εἰς τὴν Γαλλικὴν κυβέρνησιν καὶ ὅτι ἐπίκειται προσεχῶς ἡ συμφωνία. Ἡ ἄφιξις τοῦ Γάλλου πράκτορος ἀνεμένετο καθ' ἑκάστην. Ἀπὸ πολλοῦ ὁ πατήρ μου διὰ πᾶσαν ἀπρόοπτον περίστασιν εἶχε συντάξῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ἐφύλαττεν ἐσφραγισμένην μεταξὺ τῶν ἐγγράφων του. Μάτην ἐξώριζον αὐτὸν ν' ἀπόσχη τῆς συμβάσεως, ἦν προϋτίθετο νὰ συνάψη· ἀπήτησε μάλιστα νὰ ἐκπληρώσω ταύτην μετὰ τὸν θάνατόν του.

Δὲν ἠδυνάμην νὰ ταράξω τὴν γαλήνην τοῦ ἐπιθανάτου πατρός μου δι' ἐντελοῦς ἀρνήσεως· ἀλλὰ δὲν συγκατένευσα νὰ ὑποσχεθῶ ἐκ μέρους μου τὴν παράδοσιν τῶν ἐγγράφων. Προσεπάθησα νὰ τῷ ἐμπνεύσω ἐλπίδας περὶ προσεχούσων ἀναρρώσεως, ὅποτε θὰ τῷ ἐπετρέπετο νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Τὴν ἐπομένην ὅμως νύκτα ἐπῆλθεν αἰφνιδίᾳ δεινῶσις τῆς νόσου του. Διὰ τῶν τελευταίων δυνάμεών του, — μόλις ἠδύνατο πλέον νὰ ὁμιλῇ — με ἰκέτευσεν ὁ πατήρ μου νὰ μὴ ἀποκαλύψω εἰς οὐδένα ἐν τῷ κόσμῳ, πλην τῆς Γαλλίας, τὸ μυστικόν. Τοῦτο ὠρκίσθη ἐν τῇ παραχῇ τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Τὴν αὐτὴν νύκτα ἐτελευτήσεν ὁ πατήρ μου, ἡ δὲ μήτηρ μου ἦτο ἡ κληρονόμος τῶν ἐγγράφων ἐκείνων. Μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ πατρός μου ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διὰ σιωπηλῆς συμφωνίας οὔτε λέξις πλέον εἶχεν ἀνταλλαγῇ περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ τηλελύτου.

Εὐρίσκετο ἤδη ὅπως καὶ ἐγὼ ἐν τῇ αὐτῇ ἀμηχανίᾳ καὶ ἀμυριταλαντεύσει μεταξὺ τῶν εὐχῶν τοῦ θανόντος καὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς αἰσθημάτων. Ἐπὶ τέλους εὐρομεν τὴν ἐξῆς διέξοδον· εἶχον ὑποσχεθῆ εἰς οὐδένα ν' ἀποκαλύψω τὸ ἀπόρητον ἐκτός τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως· ἀλλὰ δὲν εἶχον ὑποσχεθῆ νὰ τὸ παραδώσω εἰς αὐτήν. Ἐὰν ἠρνούμεθα τὴν παράδοσιν τῶν ἐγγράφων, παρεβαίνομεν τὴν τελευταίαν ἐπιθυμίαν τοῦ πατρός μου, ἀλλὰ δὲν ἠθετοῦμεν οὐδεμίαν ὑπόσχεσιν. Μόνον δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἡμᾶς νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν τὸ

ἀπόρητον. Ἡ ἀνακάλυψις ἀπόλλυται διὰ πάντα καὶ διὰ παντός. Ἡ μήτηρ μου ἐπυροπόλησε τὰ ἐγγράφα. Ὁ Γάλλος πράκτωρ ἤλθε καὶ ἀπῆλθεν ἄπρακτος. Ἦρχισα νὰ ἡσυχάζω. Ἴσως θὰ ἦτο εὐτύχημα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ν' ἀγνοῖ διὰ παντός τὴν ὑπαρξίν τοῦ τηλελύτου. Τότε ὅμως ἐπῆλθεν ἡ ἀποφρᾶς ἡμέρα, καθ' ἣν ἐξερράγη ἡ πυρκαϊὰ ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀθῶα παραίτιος αὐτῆς. Ὁ παλαιὸς πιστὸς μας ὑπηρετῆς Ὀλιβερ εἶχε διέλθῃ τὸν ποταμὸν κωπηλατῶν πρὸς τὴν ἔναντι ὄχθην διὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ πέραν κείμενον κτῆμά μας. Τὸ κτῆμα τοῦτο σύγκειται πρὸ πάντων ἐκ δάσους, καὶ ἦτο διὰ τοῦτο πολῦτιμον δι' ἡμᾶς, διότι ὁ μακρὰν εὐρισκόμενος λόφος παρεῖχεν εἰς τὸν πατέρα μου ἐξαιρετὸν ἀντικείμενον πρὸς δοκιμὴν τοῦ τηλελύτου. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἶχεν ἀναγκασθῆ ἡ μήτηρ μου νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πόλιν ἕνεκα ὑποθέσεων, οἱ ὑπηρεταὶ εὐρίσκοντο εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ ἤμην μόνη ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἐπειδὴ ὁ Ὀλιβερ ἀπουσίαζεν ἀσυνήθως πολλὴν ὥραν καὶ εἶχον ἀνάγκην αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀπεφάσισα νὰ τὸν ἀναζητήσω. Ἀνέβην εἰς τὸ ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνεγείρῃ ὁ πατήρ μου ἐπὶ πυργοειδοῦς ὑψώματος τῆς οἰκίας ἡμῶν, καὶ ἐπεσκόπουν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τὴν ἀπέναντι ὄχθην. Μοὶ ἐράνην ὅτι διακρίνω σχῆμά τι ὑπτιον ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς ἀποθήκης ἥτις ἀνήκει τῷ ταγματάρχῃ Λύγκας καὶ συναροεῖ με τὸ κτῆμά μας. Ὁ φακὸς ὅμως δὲν ἦτο ἐπαρκῶς ἰσχυρὸς ἵνα δύναμαι ν' ἀναγνωρίσω εὐδιακρίτως τὸ ἀντικείμενον. Διὰ τοῦτο ἐπλησίασα πρὸς τὸ ἐξαιρετὸν τηλεσκόπιον τοῦ τηλελύτου καὶ τὸ διηύθυνα πρὸς τὴν ἐν λόγῳ μορφὴν. Πάραυτα ἀνεγνώρισα τὸν Ὀλιβερ, ὅστις προφανῶς ἐκοιμάτο. Αὐθωρεὶ ὅμως εἶδον φλόγα ὑφουμένην πλησίον τῆς κεφαλῆς του καὶ αὐτὸν ἀναπηδῶντα. Τότε παρετήρησα μετ' ἀπεριγράφτου τρόμου ὅτι ἡ ἔνωσις τοῦ χημικοῦ θαλάμου μετὰ τοῦ τηλελύτου τοῦ τηλεσκοπίου δὲν ἦτο χωρισμένη. Ἡ συσκευὴ εὐρίσκετο ἔτι ὅπως εἶχεν ἐγκαταλείψῃ αὐτὴν ὁ πατήρ μου, ὅτε ἐργαζόμενος ἐπ' αὐτῆς εἶχεν ἀσθενήσῃ αἰφνιδίως. Φαίνεται δὲ ὅτι δι' ἀπροσεξίας τινὸς κατὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ τηλεσκοπίου εἶχον ἐγγίσει τὸ ἐλατήριον τὸ συνδέον τὸν διακοπτήρα τοῦ ρεύματος μετὰ τοῦ θαλάμου, καὶ ἡ συσκευὴ ἥτις ἐμπεριείχε δυστυχῶς ἀκόμη ὑπόλοιπόν τι εὐφλέκτου ὕλης, ἐτέθη εἰς ἐνεργεῖαν.

Ἡ ἐφημερὶς ἀρρηγεῖται· τὰ μᾶλλον οὐσιώδη. Ἡ δυστυχὴς μήτηρ μου ἀπέθανε κατὰ τὴν ἰδίαν νύκτα εἰς τὰς ἀγκάλας μου, σφοδρῶς αἰτιωμένη τὸ μὲν ἑαυτὴν τὸ δὲ τὰς περιστάσεις αἰτινες τῇ κατέστησαν ἀδύνατον νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πατρός μου. Ἐδέησε καὶ αὐθις νὰ ὀρκισθῶ ὅτι θὰ φυλάξω ἕσασαι τὸ ἀπόρ-

ρητον τοῦ τηλελύτου. Διέλυσα τὴν συσκευὴν καὶ κατέστρεψα τὴν ἐναπομείνουσαν προμήθειαν τῆς τηλελυτικῆς ὕλης. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐγένετο ἡ κατὰ τοῦ Ὀλιβερ καταγγελία καὶ σύλληψις. Ὁ ταγματάρχης Λύγκς διάκειται (ἐνεκα λόγων, ὧν τὴν ἀνακοίνωσιν θὰ μοὶ ἐπιτρέψετε ἢ ἀποσιωπήσω) πρὸς τε τὴν οἰκογένειάν μου καὶ μάλιστα πρὸς ἐμὲ ἐχθρικῶς, συχνὰ δὲ ἐκακοποίησε τὸν Ὀλιβερ. Τούναντίον δ' ἐγὼ ὀφείλω τῷ πιστῷ τούτῳ ὑπρέτῃ ἄπειρον εὐγνωμοσύνην, καθ' ὅσον οὗτος ἔσωσε τὴν ζωὴν μου (καὶ οὐχὶ τοῦ πατρός μου, ὡς ἀναφέρει ἡ ἐφημερίς) πρὸ ὅκτῳ περίπου ἐτῶν διακινδυνεύσας τὴν ἰδικήν του, ὅτε ἀνετράπην μετὰ τῆς λέμβου ἐπὶ τοῦ Ἰλλινόα. Εἶχον τύψεις συνειδότης. Κατήγγειλα λοιπὸν ἑμαυτήν, διότι δὲν ἠδυνάμην νὰ ἰκανοποιήσω χρηματικῶς τοὺς ζημιωθέντας. Ὁ δικαστὴς ὅμως δὲν θέλει νὰ παράσχη ἄνευ ἀποδείξεων πίστιν εἰς τοὺς λόγους μου. Ὁ συνήγορός μου μὲ προτρέπει ἐπιμόμως νὰ καταθέσω τὰ τῆς ἀνακαλύψεως πρὸς ἀποδείξιν τοῦ γεγονότος. Ἄνευ τούτου πᾶν δικαστήριον θὰ ἐκήρυττε τὰς καταθέσεις μου μυθοπλαστίας.

Οὕτω λοιπὸν εὐρίσκομαι πρὸ τοῦ διλήμματος: *Πρέπει νὰ ὑποφέρῃ εἰς ἀθῶος ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς σιωπῆς μου, ἢ πρέπει νὰ ἀθετήσω τὴν πρὸς τοὺς θνήσκοντας γονεῖς μου δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν;* Καὶ ἂν θ' ἀπεφάσιζον τὸ τελευταῖον, δὲν ὄφειλον ν' ἀποκαλύψω τὸ μυστικὸν ὑπὸ ὄρους, οἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐπισύρῳ ἐπὶ τῆς γερμανικῆς πατρίδος μου τὸν μέγιστον κίνδυνον; Ἐὰν ὅμως σιωπήσω, δὲν ἀποστερῶ τὴν ἐπιστήμην προόδου, ἥτις πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πολιτισμοῦ δὲν πρέπει ν' ἀποκρυβῇ; Ἐν ἐνὶ λόγῳ αἰσθάνομαι ἑμαυτὴν περιπεπλεγμένην ἐντὸς δικτύου προβλημάτων, ἐξ οὗ ἀγνώσθω πῶς νὰ ἐλευθερωθῶ. Εἶμαι μόνῃ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐναυθα οὐδεὶς δύναται νὰ μὲ συμβουλεύσῃ, διότι οὐδεὶς ἔννοεῖ τί συμβαίνει ἐν ἐμοί. Οὐδεὶς ἔννοεῖ ὅτι τὰ ἑκατομύρια, ἅτινα θὰ ἠδυνάμην νὰ κερδίσω μοὶ εἶνε ἀδιάφορα, διότι κέκτημαι πλείοτερα τῶν ὧν ἔχω ἀνάγκην. Οὐδεὶς γινώσκει ὅτι ἡ τύχη ἐνός γέροντος Μαύρου εἶνε δι' ἐμὲ ζήτημα συνειδήσεως, οὐδεὶς γινώσκει. . .

Ἄλλ' ἀρκοῦσι ταῦτα. Δι' ἐμὲ θὰ ἦτο πολῦτιμος ἢ γνώμη τῶν Γερμανῶν, ὧν τὰ αἰσθήματα συνταυτίζονται πρὸς τὰ ἐμὰ, περὶ τοῦ πρακτέου ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει, καὶ ἡ κρίσις αὐτῶν περὶ τῆς ἀποφάσεώς μου. Τούτου ἕνεκα ἀπευθύνομαι πρὸς ὑμᾶς, ἀξιότιμος διεύθυνσις. Τὸ ὑμέτερον φύλλον μοὶ εἶνε ἀπὸ ἐτῶν προσφιλεῖς ἀγγελιαφόρος ἐκ τῆς μητρικῆς γῆς, καὶ στεροῦμαι ἐτέρων γνωρίμων πρὸς οὓς θὰ ἠδυνάμην νὰ ἔχω μερίζονα ἐμπιστοσύνην. Ὑποστηρίζατε λοιπὸν διὰ τῆς συμβουλῆς σας τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀφωσιωμένην

(P*)

ΑΛΙΚΗ ΒΑΡΝΟΤ.

Ἀθηναϊκὴ ἠχώ

Αἱ πολυθρύλητοι βασιλικαὶ ἑορταὶ παρήλθον· Ὡς ἐὰν ὁ οὐρανὸς αὐτὰς μόνον ἐπερίμενεν, ὁ βορρᾶς ἤδη ἔπνευσε παγετώδης, τὰ λευκώφαια νέφη συσσωρεύονται κατ' ὄγκους βαρεῖς ἐπὶ τοῦ θόλου καὶ ὑπὸ τὴν παντοδύναμον κυριαρχίαν του μᾶς ὑπέταξε τὸ πρῶτον ψῦχος. Καθήμεθα ἐντὸς τοῦ βίγηλοῦ γραφείου ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς λυχνίας, ἀντανακλωμένης εἰς τὸ βάθος τῶν κεκλεισμένων ὑαλωμάτων, τὴν ἰδίαν ὥραν καθ' ἣν πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ἐκαθήμεθα τόνον εὐαρέστως εἰς τὸ ὑπαίθρον—ὅποια ἀπότομος μεταβολὴ φέτος! — καὶ ἐνῶ ἔξω τρίζουν καὶ παταγοῦσι τὰ παθανυρόφυλλα, τὰποτινάσσοντα τοὺς δεσμούς των καὶ συρίζει διὰ τῶν σχισμάδων ὁ ἄνεμος, ἀντιπαρέρχονται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ὄλαι αἱ φαιδραὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖς εἰκόνες τῶν ἀργυρῶν γάμων, αἱ τέρψασαι τελευταίως τοὺς φιλοθεάμονας ἀθηναίους ἀστούς.

Ἡ ὁδὸς Ἐρμού ἠλιολαμπής, σημαιοστόλιτος, μυρμηκίωσα κατὰ τὰ πεζοδρόμια καὶ τοὺς ἐξώστας· αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἀντανακλώμεναι εἰς τοὺς μεταλλικὸς κόσμους τοῦ παρατεταγμένου στρατοῦ καὶ τῶν διερχομένων βαθμοφόρων· ἡ βασιλικὴ συνοδεία ἐξαστράπτουσα, ἐπιβλητικὴ ἔφιππος καὶ ξιφῆρης ὁ Διαδόχος μεθ' ὑπερηφανείας φέρων τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὸ γενικὸν πρόσταγμα· αἱ πάντοτε ἄξιοπερίεργοι διὰ τοὺς κοινούς θνητοὺς ὄψεις τῶν ἡγεμόνων καὶ ἡγεμονιδῶν, μετὰ τοῦ λαμπροῦ των ἐπιτελείου· ἡ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς κίνησις τῶν εορτασίου πλήθους· ἡ φωταγώγησις, τρέμουσα ὑπὸ τὸ φύσημα τοῦ ἑσπερινοῦ ἀνέμου, τοῦ ἀνεγείροντος νέφη κονιορτοῦ· τὰ πολύχρωμα καὶ ὄνειρώδη σχήματα τῶν πυροτεχνημάτων· αἱ κυανόλευκοι στολαὶ τῶν ζακυνθίων φιλαρμονικῶν, τῶν ἐλθόντων ἐκ τῆς μυροδόλου των νήσου ἵνα διαχύσωσι κύματα ἀρμονίας φιλεόρου· αἱ μαρκαὶ φωτοπεριχυμέναι νύκτες τοῦ πειρικῶ ἡμέρας, μετὰ τὴν μεγάλην τιμητικὴν συνάθροισιν τῶν ξένων σκαφῶν· ὁ πύρινος ποταμὸς τῆς προχθεσινῆς λαμπαδηφορίας—ὄλαι αἱ μικραὶ καὶ αἱ μεγάλαι ἐντυπώσεις τῶν εορτῶν στροβιλίζονται ζωηρῶς εἰς τὴν μνήμην, ἐπαφίνουσαι τὴν ἀξ ἀποστάσεως συναίσθημά τι ἀσυγκρίτως γλυκύτερον καὶ ἡρεμώτερον τοῦ ἐκ τῆς ἀμέσου αὐτῶν ἐνοράσεως. Διότι ἄς μὴ τὸ λησμονώμεν. Ἡ εὐτυχία δὲν ἔχει ἐνστώσ· εἶνε ἡ παλμώδης ἀναμονὴ τοῦ μέλλοντος μᾶλλον καὶ ἡ γλυκεῖα ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος. . .

Ἀργυροὶ γάμοι τῶν Βασιλέων! Ὅποια στιγμή ἱερὰς συγκινήσεως, ὅποια σκέψεις καὶ ἀναμνήσεις, ὅποσον εὐραία βλέψις πρὸς τὰ ὀπίσω! Εἰκοσιπέντε ἔτη βίου συζυγικοῦ, εἰκοσιπέντε ἔτη βίου ἐθνικοῦ· καὶ μόνῃ ἡ ἀπλή μνεῖα τῶν κυριωτέρων γεγονότων τῆς Οἰκογενείας, τῶν στενῶς συνδεδεμένων πρὸς τὰς τύχας τοῦ ἔθνους, θάπετέλει λοξοδρομίαν μεγάλην, ξένην καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος ἀρθρου καὶ πρὸς τοῦ γράφοντος τὴν εἰδικότητα. Ὡς πρὸς τὰς εὐχὰς καὶ τὰ συγχαρητήρια ἡ Ἐστία ἐξέδωκεν ἐγκαίρως ὀλοκληρὸν τεῦχος πανηγυρικόν. Σήμερον δὲν μένει παρὰ νὰ ἐπισκοπήσωμεν τὴν εορτὴν αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν ὡς ἐτελέσθη, καὶ νὰ ἴδωμεν τί ἄλλο ἔλειπεν, ἐκτὸς τῆς περισσῆς μεγαλοπρε-